

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

30 / 2021

25. 7. 2021

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
NEDEĚLE 25. 7. 2021	8:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Na poděkování Pánu Bohu.	9:45 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za + strýce Jakuba Špačka, ten celý rod a za duše v očistci.	11:15 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za živé i + rodáky a farníky z naší farnosti.	Sobota 24. 7. 2021 17:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Prosba za zdárný průběh procesu blahorečení biskupa Josefa Hloucha.
Pondělí 26. 7. 2021	v o l n ý d e n			
Úterý 27. 7. 2021		17:00 (farní kostel) <i>Úterý 17. týdne v mezidobí</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.		
Středa 28. 7. 2021				
Čtvrtek 29. 7. 2021	17:00 (farní kostel) <i>Památka sv. Marty</i> Za všechny, kteří byli zasazeni ničivými přírodními katastrofami na jižní Moravě a v západní Evropě.			
Pátek 30. 7. 2021	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Pátek 17. týdne v mezidobí</i>			
Sobota 31. 7. 2021				17:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Růženu Študlarovou.
NEDEĚLE 1. 8. 2021	8:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Tomáše a Růženu Kukačkovy, jejich rodiče a sourozence.	9:45 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za živé i + členy Svatého růžence a za duše v očistci.	11:15 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Vavřince Tahy.	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- Horní Planá:
 - Čt – čtvrt hodiny přede mši sv.
 - Ne – čtvrt hodiny přede mši sv.
- Frymburk:
 - Út, Ne – čtvrt hodiny přede mši sv.
- Světlík:
 - Ne – ihned po skončení mše sv.
- Černá v Pošumaví:
 - So – čtvrt hodiny přede mši sv.

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jiných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat pomocí E-mailu anebo mi můžete zanechat vzkaz v návštěvní knize na oficiálních stránkách našich farností.

Farní úřad v Horní Plané
je až do odvolání pro veřejnost

UZAVŘEN !!!

1. čtení
(2 Král 4, 42-44)

2. čtení
(Ef 4, 1-6)

Evangelium
(Jan 6, 1-15)

MALÉ ZAMYŠLENÍ O CHLEBU NAŠEM VEZDEJŠÍM

Bratři a sestry, často se říká, že život je boj. Je úchvatné pozorovat, jak se život přes všechny překážky ubírá vpřed. S životním bojem souvisí také mravní a náboženské úsilí. Je to zápas člověka sama se sebou. Způsob boje se ovšem mění. Primitivní lovec mamutů bojoval o svou kořist – pěsti nebo kyjem. My dnes bojujeme o svou mzdu, o svou životní úroveň, o budoucnost svých dětí. Bojujeme také, ale jinak a jasněji než lovci mamutů. To, o co všichni lidé na světě bojují, je živobytí, jehož symbolem je **chléb náš vezdejší**.

Všichni víme, co je to chléb. Vždyť **je to denní strava**. Právě toto živobytí se stává kolbištěm, kde dochází ke střetům v několika rovinách. Je zde napětí mezi lidským úsilím o přežití, a mezi lidským úsilím co nejlépe vydobýt, aby kvetla živnost.

Je zde střet mezi lidskou soběstačností – mezi materialistickým tvrzením, že vše je věcí lidského snažení, a že tudíž žádného Boha nepotřebujeme, a mezi skutečností, že chléb je darem od Boha. Zkusme o tom uvažovat.

Na světě je stále hlad a bída. I dnes **mnoho lidí umírá hladem** a jen část lidstva trpí – s prominutím – „přežráním“. My žijeme ve společnosti, kde nejde o přežití, ale chtěli bychom mít všeho nadbytek. Mnohým nejde o živobytí, ale o to, co nejlépe zbohatnout. To je také životní boj.

A pak je zde další rovina střetu: **Lidská soběstačnost – a Boží dar**. Lidé světa tvrdí, že to je jen věc lidské práce, lidského důmyslu. Naopak Svatá Písma nás učí, že chléb je darem od Pána. Člověk ho musí těžko dobývat, protože se dopustil hříchu. Když lidské zlo dostoupí vrcholu a nastávají války, pohromy, katastrofy – jako trest s tím jde hlad a strádání. Trest za hřích.

Staří sedláci měli daleko víc smyslu pro závislost na Bohu. Vždyť sedlák, který se těžce lopotil, věděl, že může o všechno přijít, když Bůh dopustí krupobití nebo sucho. Proto se dříve lidé modlili před jídlem i po jídle. Považovali chléb za Boží dar, a proto s ním zacházeli s posvátnou úctou. Než chléb začali krájet, nejprve ho pokřižovali. Děti musely chléb políbit, když jim spadl na zem.

Někdo by mohl namítnout – ale to bylo tenkrát, to ještě nebyly sociální vymoženosti. Dnes toto sociální zajištění sice máme, ale přece i nám v této konzumní společnosti Bůh připomíná, že to není tak, jak si lidé myslí. Stačí připomenout nemoci z „pokroku“ civilizace, např. infarkt myokardu. Můžeš MÍT, ale nemusíš ŽÍT!

Ta připomínka je proto, aby si rozumní lidé uvědomili, že **chléb náš vezdejší je BOŽÍ DAR**, a že za něj má člověk Bohu děkovat. Tak, jak nám to vložil Kristus Pán do modlitby Otčenáš: „Chléb náš vezdejší dejž nám dnes...“

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Jedno staré přísloví říká: **Čí chleba jíš, toho píseň zpívej**. Na první pohled to zní podlézavě, ovšem pouze ve vztahu k člověku. Ve vztahu k Bohu je to však naprosto přesné: Jíš Boží chléb – dar Boží, proto Boží píseň zpívej! Amen.